304

Omraam Mikhael Aivanhov

Moartea si Viata de Dincolo

EDIZIONI PROSVETA

"Lasati mortii sa plece linistiti acolo unde trebuie sa se duca. Parintii vostri, prietenii vostri, nu va agatati de ei, nu ii retineti prin suferintele si regretele voastre, si mai ales nu cautati sa ii chemati pentru a comunica cu ei: ii deranjati si ii impiedicati sa se elibereze. Rugati-va pentru ei, trimiteti-le dragostea voastra, doriti ca se elibereze si sa se ridice din ce in ce mai mult in lumina. Daca ii iubiti cu adevarat, sa stiti ca veti fi intr-o zi cu ei. Iata adevarul. De cate ori v-am spus-o: acolo unde este dragostea voastra, acolo veti fi si voi intr-o zi."

Omraam Mikhael Aivanhov

Edition originale: ISBN 2-85566-394-6

I

Pentru stiinta initiatica, fiinta umana este o reflectare, o imagine a universului; prin urmare, la fel ca acesta, ea este compusa din regiuni, din "corpuri" diferite. Stiinta oficiala nu a ajuns inca sa emita aceasta realitate si de aici provin multe erori, mai ales in medicina si psihologie.

Hindusii impart dupa traditia lor fiinta umana in sapte corpuri, diviziune acceptata de majoritatea spiritualistilor (*Conform capitolului III din "Viata psihica: elemente si structuri" – Colectia Izvor*). Corpul cel mai material si singurul vizibil pentru noi, este corpul fizic, dar exista alte sase corpuri compuse dintr-o materie din ce in ce mai subtila: corpul eteric, astral, mental, cauzal, budic si atmic. In realitate insa, corpul eteric face parte din corpul fizic si el exista sub forma a patru stari numite eter chimic, eter vital, eter lumina si eter reflector. De aceea, corpul fizic poate fi impartit in sapte stari: solid, lichid, gazos si cele patru stari eterice.Celelalte corpuri pot fi impartite deasemenea in sapte: astfel in astral exista trei regiuni inferioare si patru regiuni superioare, si acolo, in aceste regiuni superioare traiesc ingerii.

Ce este un inger? Un inger, este o creatura nemuritoare facuta dintr-o materie atat de pura, atat de subtila, incat nimic rau sau obscur o poate atinge. El traieste in lumina, intr-o seninatate absoluta si cunoaste totul, in afara suferintei, intrucat suferinta are intotdeauna la origine miscarile naturii inferioare care provoaca tulburari si perturbatii. Un inger nu poate cunoaste aceste tulbuari pentru ca este absolut pur. In planul fizic nu exista ingeri, ei pot fi intalniti numai incepand din regiunile superioare ale planului astral.

La limita planului astral inferior si ale planului astral superior, se gaseste o zona intermediara locuita de fiinte ce sunt pe cale de a se perfectiona, de a rupe legaturile cu regiunile inferioare; insa acestea sunt susceptible de a fi tulburate de influentele nefasteale planului astral inferior si ale planului fizic. Corpul astral este in acelasi timp lumea suferintei si cea a bucuriei; a bucuriei, cand omul a ajuns sa-si purifice si sa-si rafineze dorintele iar a suferintei, cand el traieste la un nivel inferior, inglodat in pofte si pasiuni.

In momentul mortii, omul se desprinde de corpul sau fizic, dar aceasta nu ajunge pentru ca el sa fie de indata eliberat. Putem spune chiar ca este si mai expus la chinuri decat cand traia pe pamant. Intr-adevar, in timpul vietii pamantesti,corpul nostru fizic constituie o carapace, o armura care ne impiedica sa simtim realitatea lumii psihice; cand insa ne desprindem de corpul fizic prin moarte si ne regasim in astral fara aparare, riscam sa suferim foarte mult si sa ne simtim foarte nefericiti.

Infernul nu este nimic altceva decat o stare de constiinta traita foarte intens in planul astral. Numai o purificare prin suferinta ne poate in sfarsit salva. Toti cei care s-au scufundat complet intr-o viata de dezmat, de nedreptati, de rautati, de cruzimi si care au reusit sa scape de justitia umana, cand mor, se gasesc confruntati in planul astral cu tot raul pe care l-au facut; ei nu mai pot gasi nicaieri vreun refugiu pentru ca nu mai au corpul fizic care ii apara si ii insensibiliza si simt exact aceleasi suferinte pe care le-au provocat la alte fiinte cand erau pe pamant.

Vi s-a intamplat, fara indoiala, sa aveti cosmaruri si ati remarcat ca de cele mai multe ori, acest cosmar se intrerupea dintr-o data pentru ca va trezeati brusc, multumit de a va regasi la adapost in corpul vostru fizic, zicandu-va: „Din fericire nu a fost decat un vis". De ce aceasta trezire brusca? Pentru ca subconstientul vostru stie ca, pentru a va apara de fiintele sau fortele ostile din planul astral, trebuie sa reintrati in corpul vostru fizic, fortareata unde va puteti adaposti. Daca ramaneti in planul astral, veti continua sa fiti la dispozitia dusmanilor, dar voi parasiti acest plan, va intoarceti in corpul vostru fizic care este dens, solid, ca sa scapati de ei. Este ca si cand, fiind urmarit pe strada, gasiti refugiu intr-o casa: acolo, nici cutitele , nici gloantele nu va pot atinge.

Aceeasi lege exista in toate domeniile. Caci, se poate deasemenea intampla ca in timpul meditatiilor lor, anumite persoane sa se dedubleze si sa fie atrase in regiunile periculoase ale planului astral unde pot fi urmarite, amenintate. In acest caz, primul lucru pe care trebuie sa-l faca este sa reintre in corpul lor fizic pentru a-si gasi adapost.

Corpul fizic este o buna fortareata, dar cand il parasim in momentul mortii, daca am violat legile dragostei, ale intelepciunii si adevarului, vom fi fortati sa platim in planul astral pentru toate aceste greseli. Acestea nu sunt inventii: cei mai mari ganditori ai umanitatii au spus-o intotdeauna, marii artisti, pictori, poeti, au reprezentat aceasta lume in operele lor; persoane care au fost in stare de moarte clinica timp de trei sau patru zile, cand au revenit la viata, au putut povesti ceea ce au vazut in planul astral. Cerul permite astfel, din cand in cand, unor persoane sa faca aceasta experienta pentru a putea linisti pe oameni si a le reaminti anumite adevaruri.

Astfel, dupa moarte, omul trebuie sa suporte in planul astral tot raul pe care l-a facut altora, sa sufere pentru toate greselile faptuite. Aceasta nu inseamna ca Inteligenta cosmica vrea sa se razbune sau sa-l pedepseasca; ea doreste numai ca omul sa devina constient de tot ceea ce a facut pe pamant, pentru ca, adesea, el a facut sa sufere anumite fiinte fara macar sa-si dea seama, si aceasta ignoranta este inacceptabila, ea il impiedica sa evolueze.

Inteligenta cosmica ne face, deci, sa trecem prin suferintele pe care le-am pricinuit altora, pentru ca sa ne dam bine seama de ceea ce am facut si sa ne putem corecta. Timpul necesar depinde de gravitatea greselilor noastre, cei care nu au comis crime importante trec repede peste aceasta etapa, in timp ce altii vor ramane ani de zile in suferinte.

Dupa ce si-a platit toate datoriile, omul intra in prima regiune a astralului superior unde traieste in bucurie si minunare datorita fericirii pe care a dat-o celorlalti pe pamant. Tot binele pe care l-a facut pentru ei: sa-i ajute, sa-i incurajeze, sa le dea speranta, sa trezeasca in ei credinta sau dragostea, il va trai la fel in astral, amplificat la infinit. Si numai in acel moment el isi poate da seama de ceea ce a facut pe pamant. Caci se intampla intr-adevar, ca anumite fiinte foarte evoluate sa faca bine fara a sti vreodata la cati oameni le-au adus bucurie, fericire, viata; ele o fac instinctiv, fara sa se gandeasca. Dar inteligenta cosmica vrea ca totul sa fie cunoscut. Atunci, dupa moartea lor, acesti binefacatori inconstienti trebuie sa vada, sa inteleaga, sa simta tot binele pe care au putut sa-l faca si ei raman uimiti de aceasta.

Dupa aceea, ei vor urca mai sus, in regiunea planului mental superior, planul cauzal, unde toate bogatiile, comorile intelepciunii le sunt oferite, toate misterele universului le sunt dezvaluite si toata frumusetea regiunilor celeste le este aratata. Apoi vor urca si mai sus inca, in planul budic, iar acolo, uniti cu sufletul universal, vor trai o viata de fericire indescriptibila. Dupa aceasta, ceea ce se petrece in planul atmic, nu exista cuvinte pentru a o exprima: o fuziune completa cu Creatorul...

Cand omul trebuie sa se reincarneze (*Despre incarnare si legile sale, a se vedea capitolul VIII din „Omul spre cucerirea destinului sau" – Colectia Izvor*), va trece din nou prin regiunea atmica, budica, cauzala, mentala, astrala si eterica, luand din fiecare materiale pentru a-si face un vesmant, adica un corp din ce in ce mai dens pe masura ce coboara in materie. Cand ajunge in planul fizic, ca un nou nascut, el nu-si mai aduce aminte de nimic, nici de ceea ce a suferit, nici de ceea ce l-a bucurat, nici de ceea ce a invatat. Dar totul este acolo,acumulat in el, si intr-o zi isi va reaminti daca va fi dispus sa accepte anumite discipline, anumite reguli de viata sub conducerea unui mare Intelept. Cei care reusesc sa scoata din profunzimea fiintei lor amintirea a tot ce au trait in viata de dincolo, avanseaza mult mai repede pe drumul evolutiei.

Din nefericire, majoritatea oamenilor este atat de legata de pasiunile si placerile pamantesti incat toate aceste cunostiinte, toate aceste bogatii profund ascunse in ei, vor ramane mult timp acolo, inainte ca acestia sa poata beneficia de ele. Prea fericiti cei care cunosc aceasta realitate si care cred in ea, caci ei nu mai pot accepta sa traiasca o viata mediocra.

In fiecare zi vor dori sa avanseze, sa progreseze in inteligenta, in dragoste, in stapanirea de sine, pentru a deveni utili intregii umanitati.

Dar revin la esential: chiar daca credem sau nu in supravietuirea sufletului dupa moarte, totul se inregistreaza in noi fara stirea noastra. Natura a depasit de mult pe cei mai mari electronisti, ea aplasat in varful inimii omului o bobina magnetica, de talia unui atom, care se roteste toata viata si care inregistreaza totul. Cand

omul pleaca in cealalta parte, el se desprinde de corpul sau fizic dar pastreaza aceasta mica bobina. Judecatorii de sus il invita in tacere sa-si priveasca filmul vietii si sa revada totul in detaliu.

Da, nimeni nu poate scapa de aceasta lege: totul in viata se inregistreaza, trebuie sa platim in planul astral pentru fiecare transgresiune pe care am comis-o aici, jos, si resimtim totul cu mult mai multa intensitate pentru ca nu mai avem protectia corpului fizic. Nimic nu este mai teribil decat sa fii gol si vulnerabil in planul astral, caci gandurile, sentimentele celor vii, vin direct sa va muste, sa va intepe, sa va arda. Nu puteti sa scapati de ei, chiar regretele si suferintele celor vii pe care i-am lasat pe pamant, sunt un chin pentru morti. Numai in momentul cand intrati in planul cauzal, nimic nu va mai poate atinge, voi sunteti in centrul unui cerc magic de lumina si nimeni nu poate sa-l treaca daca nu vreti.

Domeniul sufletului si al spiritului este cu adevarat extraordinar, si pentru ca sunteti intr-o scoala initiatica, daca stiti sa fiti rabdatori, tenaci, veti invata multe. Dar atentie, trebuie sa va previn: daca va lasati atrasi de inutilitati si renuntati la aceasta bogatie spirituala pentru treburile marunte ale vietii cotidiene, cand veti pleca in cealalta lume veti trece prin stari de constiinta inspaimantatoare, pentru ca n-ati stiut sa apreciati ceea ce este pur, sacru, divin.

Imi veti spune: „Dar totusi, nu e nimic, n-am asasinat pe nimeni”. Ba da, este grav, faptul de a nu aprecia aspectul divin, nu este un semn bun pentru voi. Aceasta vrea sa spuna ca, in trecut, ati trait intr-o maniera atat de deplorabila, incat v-ati pregatit corpurile astral si mental cu totul defectuos. V-ati intarziat atat de mult evolutia, incat acum, va lipseste undeva un element care sa va faca sensibil la lumea divina, si va trebui sa suferiti pentru a-l castiga.

Bonfin, 26 septembrie 1975

II

Cand un om moare, sufletul sau se separa de corpul fizic; dar si cand este viu, sufletul poate deasemenea, in orice moment sa paraseasca corpul pentru a calatori in spatiu, sa se instruiasca sau chiar sa viziteze prieteni care traiesc foarte departe, in alte locuri, pentru a-i ajuta, a-i consola, a le face revelatii. Foarte putine persoane sunt capabile sa se dedubleze. Chiar noaptea, cand dorm, sufletul lor ramane acolo, invartindu-se in jurul corpului fizic, fara sa invete nimic si fara sa faca vreo treaba; atunci, cu atat mai mult, ele sunt incapabile sa-si paraseasca corpul in timpul zilei pentru a calatori in spatiu, a reveni apoi, pentru a relua activitatile lor cotidiene.

Veti spune ca doriti sa aflati repede cum trebuie facut pentru a se dedubla. Ei bine, nu, nu fiti atat de grabiti; daca nu sunteti suficient de pregatiti, va pasc mari pericole psihice (obsesie, posesiune, nebunie), si chiar pericole de moarte. Daca nu incepeti prin a va purifica, ca sa deveniti stapani pe voi insiva, pe gandurile voastre, pe sentimentele si inclinatiile voastre, va fi foarte periculos de a va parasi corpul si a-l lasa fara protectie, la bunul plac al oricarei entitati: atunci se pot produce fenomene deplorabile. Iata de ce nu v-am vorbit prea mult de dedublare; va fi pentru ma tarziu, cand veti fi pregatiti. Cei care sunt grabiti sa mearga sa frunzareasca carti oculte despre acest subiect, sunt liberi s-o faca, dar ii previn ca isi iau mari riscuri.

Daca ne pregatim timp de ani de zile insistand mai ales asupra puritatii: puritatea hranei, a gandurilor, a sentimentelor si practicand numeroase exercitii penru a ne domina, a ne stapani, atunci sufletul va putea intr-o zi, dupa voia sa, sa se detaseze fara nici un pericol de corpul fizic. In acest fel, adevaratii Initiati calatoresc in spatiu; acolo ei vad si invata multe lucruri a caror amintire o pastreaza cand si-au reintegrat corpul fizic (si acest lucru este foarte important). In anumite imprejurari, anumitor persoane li se poate intampla sa se dedubleze involuntar – aceasta se manifesta de exemplu printr-o adormire spontana in mijlocul zilei – dar cand ele revin la realitate, nu-si mai amintesc de ceea ce au vazut, auzit sau facut, ceea ce este regretabil. Problema este deci de a ne putea dedubla in mod constient, dar nu trebuie sa ne grabim, trebuie mai intai sa ne gandim a ne purifica. De exemplu lucrand, cum v-am invatat, cu ingerii celor patru elemente.

Nu putem cu adevarat sa ne dedublam daca n-am invatat sa ne detasam... Pana la ultima detasare: moartea. Cati oameni care n-au invatat niciodata detasarea nu reusesc, chiar in clipa mortii, sa se desprinda de corpul fizic! Legaturile care il tin acolo sunt puternice. In viata, ei nu se gandeau doar la problemele lor materiale, la bani, la placeri, atunci, cum ar putea sa accepte sa abandoneze toate acestea? Dand tarcoale mult timp in jurul corpului lor, in jurul locurilor unde au trait, a fiintelor pe care le-au cunoscut, ei sufera enorm pana cand servitorii divini vin sa-i ajute sa se elibereze. Altii, din contra, isi parasesc imediat corpul fizic, cum ai scoate o haina, linistit, intr-o minunata bucurie. Iata de ce scolile initiatice au invatat intotdeauna pe discipolii sai cum sa se detaseze.

„Atunci, veti spune, pentru a se detasa trebuie sa parasim lumea si sa nu mai frecventam oamenii?" NU. Unii asceti sau pustnici, intelegand astfel detasarea, s-au izolat intr-un loc singuratic, o grota in munte... Ei gandeau ca s-au detasat de tot, dar detasarea lor nu era decat exterioara. In singuratatea cea mai deplina, se trezeaudintr-o data hartuiti de toate felurile de dorinte si pofte. Datorita singuratatii lor, Diavolul ii vizita fara probleme. Literatura este plina de istorii ce povestesc tentatiile sfintilor si pustnicilor. Nu, nu este vorba de a abandona totul, ci de a intelege ca adevarata detasare este interioarasi ca numai puritatea ne poate duce la ea.

Sevres, 13 aprilie 1969

III

Nu intotdeauna sunt aceleasi suflete care vin sa se incarneze pe Pamant. Se poate intampla ca aceleasi sa revina adesea de-a lungul mileniilor, dar nu este obligatoriu – pentru ca Pamantul nu este singurul lor unde creaturile pot sa faca stagii si sa se dezvolte. Peste tot in Univers exista „pamanturi" unde creaturile se instruiesc. Atunci, tot asa cum unele fiinte vin de pe alte planete pentru a indeplini anumite misiuni pe Pamant si apoi pleaca dupa ce le-au infaptuit, alte fiinte parasesc Pamantul nostru pentru a merge pe alte planete. Cei Douazeci si patru de Intelepti, Stapanii destinului, guverneaza aceasta circulatie a sufletelor.

Dar, in momentul cand omul moare, portile Pamantului se inchid in spatele lui, el se gaseste angajat intr-ul alt curent si nu mai are dreptul de a se intoarce inapoi. Pentru asta nu este bine sa evocam mortii: pentru ca impiedicam evolutia lor. Trebuie sa ne rugam pentru ei, trebuie sa le trimitem lumina pentru ca sa evolueze, sa se libereze, dar nu trebuie sa ne agatam de ei pentru a-i retine, si mai ales sa nu incercam sa-i readucem pe Pamant.

Cartile vechi prezinta numeroase cazuri de evocari de morti. Se injunghiau animale si datorita emanatiilor produse de sange lor, se atrageau si se hraneau sufletele mortilor care, timp de cateva clipe regaseau astfel un fel de vitalitate. Exista in Odiseea un episod unde vedem pe Ulise facand sa revina din Infern Umbra ghicitorului Tirezias pentru ca acesta sa-i prezica viitorul. De asemenea si in Vechiul Testament putem citi povestea vizitei pe care regele Saul a facut-o vrajitoarei din En-Dor, pentru ca aceasta sa cheme in fata lui umbra marelui rege Samuel. Saul vroia sa afle de la el soarta razboiului pe care il ducea contra Filistinilor. Acest gen de evocare se numeste: necromancie, caci este vorba de o prezicere a viitorului (mancie) prin intermediul mortilor (necro). Dar va amintiti de ceea ce Samuel ii zice lui Saul in momentul in care apare: „Pentru ce m-ai tulburat tu chemandu-ma?". Da, pentru ca mortilor care au trait pe Pamant ca mari spirite nu le place sa fie deranjati pentru a satisface curiozitatea celor vii: ei se simt atat de indepartati de preocupari meschinesi limitate! Bineinteles, ei nu uita si accepta sa ne ajuta, dar de o alta maniera (*Intr-o alta conferinta Omraam Mikhael Aivanhov spune: „Cand, in momentul transfigurarii de pe muntele Thabor, Iisus a aparut discipolilor sai, el era atat de luminos si stralucitor ca n-au putut sa suporte aceasta lumina si au cazut cu fata la pamant. Aceasta transfigurare era o eruptie a corpului sau spiritual, corpul de glorie, in planul fizic. Nu sosise inca momentul pentru Iisus de a-si detasa corpul de glorie, de corpul sau fizic pentru a trai definitiv in el, dar el putea sa apara in plenitudinea manifestarii sale. Cateva persoane au putut sa vada corpul de glorie al anumitor Initiati, cand se aflau in stari de incantare si extaz: chipul lor stralucea, lumina, tasnea din toata fiinta lor. Datorita acestui corp care nu este oprit de nici un obstacol material, Initiatii pot calatori in spatiu, sa traverseze muntii si chiar sa patrunda pana in centrul Pamantului. El poate actiona chiar la distanta asupra creaturilor pentru a le ajuta. Chiar daca corpul sau fizic e bolnavm un Initiat poate intotdeauna sa lucreze si sa trimita ajutor, caci corpul fizic si corpul de glorie sunt doua realitati total diferite. Chiar daca un Initiat este muribund, chiar daca e mort, corpul sau de glorie este viu, stralucitor, el poate atinge creaturile in*

spatiu pentru a le instrui, sfatui, consola si a le da binecuvantarile sale"). Desigur ca majoritatea oamenilor, cand parasesc Pamantul, nu sunt imediat liberati de legaturile pamantesti: ei raman legati de parinti, de prieteni (sau de dusmani!), de locuri, de averile lor, si daca nu sunt suficient de evoluati, daca n-au in inima lor, in sufletul lor, dorinta de a descoperi si alte spatii si de a merge spre Dumnezeu, se invart in jurul acestor fiinte, case obiecte. Acestea sunt sufletele ratacitoare care sufera si care nu pot inca sa se elibereze, cu toate ca spiritele luminoase vin sa le ajute. In timp ce acei care au trait pe Pamant in dragoste, lumina, virtuti, isi parasesc foarte repede corpul si zboara spre regiunile sublime unde plutesc in fericire si bucurie. De acolo, ei pot trimite curenti benefici la toti cei pe care i-au lasat jos, pentru a-i ajuta, proteja, dar nu mai revin niciodata spre ei si nici nu mai coboara, cum multi isi mai imagineaza. Din momentul in care sunt morti, ei sunt foarte departe de Pamant si nu mai revin.

Veti spune: „Dar atunci, cum se face ca spiritistii cred ca intra in comunicatie cu anumite persoane celebre din trecut?" NU, in realitate nu comunica cu ei, ci iata ce se intampla: cand fiinta umana se desprinde pentru a pleca in cealalta parte, ea isi lasa o parte din vesmintele sale. Bineinteles eu nu vorbesc de vesmintele fizice ci de cele eterice si astrale care plutesc in atmosfera si sunt impregnate de tot ceea ce fiinta a trait. Sunt ca niste coji sau invelisuri goale, parasite de cei care le-au locuit si care pot fi animate, insufletite de catre fluidele persoanelor reunite in sedintele de spiritism pentru a evoca mortii. Si cum in general aceste persoane nu sunt prea evoluate, evident ca ele nu pot sa degajeze decat fluide inferioare, imbibate de pasiuni, de senzualitate, de pofte. Si aceste fluide atrag din planul astral si eteric toate felurile de existente ce plutesc si n-au fost inca absorbite de catre centrul Pamantului.

Spatiul psihic inconjurand Pamantul este curatat in mod natural de tot ce e de prisos si trimis in centrul Pamantului; totusi, anumite entitati inferioare, numite larve elementare, sunt inca acolo, si ele sunt cele care apar adesea in sedintele de spiritism pentru a insela si rataci oamenii. Si nu numai ca ele ii ratacesc si ii inseala, dar ii si epuizeaza, pentru ca, pentru a ramane mai mult timp vii, ele absorb vitalitatea oamenilor.

Este la indemana celui mai inferior spirit sa intre in corpul unui medium si sa vorbeasca in numele oricui vreti: Moise, Iisus, Ioana d'Arc... aceasta nu dovedeste superioritatea sa si, in tot cazul, nu o adunatura de persoane frivole, curioase, senzuale, cum intalnim adesea in reuniunile de spiritism, vor putea atrage spiritele evoluate. Tot ce pot sa atraga aceste persoane, este pleava ce populeaza astralul inferior, larvele, resturile, umbrele... In schimb, daca fiinte pure, luminoase, dezinteresate, se reunesc pentru a se ruga si a trimite lumina, entitati cu adevarat luminoase pot sa se manifeste printre ei, dar nicidecum la modul in care se manifesta spiritele in cercurile de spiritism.

In lumea psihica exista de asemenea fiinte create de oameni. Anumite personaje din literatura sau chiar sfinti care n-au existat niciodata cu adevarat, au devenit atat de celebri si au ocupat intr-atat gandirea oamenilor incat au sfarsit prin a avea o realitate, desigur nu fizica, ci fluidica. Si de altfel egregorurile au aceeasi origine. Un egregor este o entitate colectiva creata de gandirea tuturor indivizilor apartinand unei grupari, popor sau religie, de exemplu... Gandurile lor, dorinele lor care merg toate in acelasi sens formeaza un egregor impregnat, hranit, slefuit de aceasta colectivitate. Si noi, Fraternitatea Alba Universala, avem un egregor. Toate bisericile, toate miscarile spiritualiste il au pe al lor. La fel si toate miscarile politice. Si cateodata aceste egregoruri se lupta sus, care pe care... Fiecare egregor ajuta comunitatea care l-a format, caci el este un rezervor de forte formidabile. El poseda o forma simbolica, adesea cea de animal: urs, tigru, cocos, porumbel, etc. Dar esential este de a intelege cum putem forma un egregor puternic care sa actioneze in lume, care sa ajute si sa lumineze creaturile. Numai, atentie, putem fi de asemenea pedepsiti, pulverizati de un egregor daca am tradat idealul pe care il reprezinta. DA, egregorurile se razbuna pe cei care l-au tradat.

Planul astral este locuit de creaturi de toate felurile despre care oamenii nu au nici o idee. Chiar daca le cunosc sau nu, ei atrag pe cele care intra in relatieprin legea afinitatii. Iata cum, in sedintele de spiritism, participantii atrag prezente din oceanul astral. Veti spune: „Da, dar cum au ajuns aceste creaturi sa cunoasca suficiente lucruri despre un mort pentru a reusi sa se dea drept el?" Aceasta nu este dificil, totul este scris in Cronica Akasa, adica arhivele eterice ale Universului, si creaturile pot sa se informeze foarte repede, insa de multe ori nu vad prea bine si dau informatii gresite.

Totul depinde de persoana care se adreseaza lumii invizibile: daca ea este foarte pura, foarte luminoasa, ea primeste un raspuns exact, nu pentru ca spiritele au coborat, ci pentru ca ea s-a ridicat pana la ele pentru a avea comunicarea. Exista cazuri, bineinteles, v-am spus-o, in care anumite spirite sunt fortate sa paraseasca regiunea lor pentru a veni pe Pamant, pentru ca sunt chemate de magicieni foarte puternici care le obliga sa coboare prin formule magice pe care stiu sa le pronunte. Dar nu este normal, nu este natural, omul este cel care trebuie sa se ridice prin gandire pentru a le intalni in regiunea unde se gasesc: mortii, ei, nu trebuie sa recoboare pe Pamant .

Exista doua feluri de magie: una prin care ne adresam fortelor superioare de la care vrem sa obtinem binecuvantarile (aceasta se cheama *invocare*), si o alta prin care vrem sa facem sa revina sufletele mortilor pentru ca ei sa se manifeste (aceasta se cheama *evocare*). Dar in general, v-am spus-o, nu reusim sa obtinem prezenta reala a acestor spirite pe care am vrut sa le evocam sau sa le invocam: sunt alte creaturi care iau forma sau vocea lor, avand interes sa insele oamenii.

Trebuie sa fim foarte prudenti. In ceea ce ma priveste, n-am recomandat niciodata participarea la sedinte de spiritism, niciodata, din contra. Cand eram tanar, am asistat la cateva dar am inteles foarte repede ca oamenii care sunt acolo sunt ingraditi in senzualitatea, poftele, ambitiile lor. Atunci, sub pretextul de a comunica cu parintii sau prietenii lor, ei atrag creaturi astrale de care nu vor putea sa se debaraseze pentru ca acestea vor incerca sa-si satisfaca dorintele inferioare prin intermediul lor. De aceea multi spiritisti au sfarsit foarte rau.

Atunci, lasati mortii sa plece linistiti acolo unde trebuie sa se duca. Parintii vostri, prietenii vostri, nu va agatati de ei, nu ii retineti prin suferintele si regretele voaste, si mai ales nu cautati sa ii chemati pentru a comunica cu ei: ii deranjati si ii impiedicati sa se elibereze. Rugati-va pentru ei, trimiteti-le dragostea voastra, doriti ca ei sa se elibereze si sa se ridice din ce in ce mai mult in lumina. Daca ii iubiti cu adevarat, sa stiti ca veti fi intr-o zi cu ei. Iata adevarul. De cate ori v-am spus-o: acolo unde este dragostea voastra, acolo veti fi si voi intr-o zi.

Sevres, 6 martie 1966

„Chiar daca as putea vorbi in multe limbi omenesti si totodata in cele ingeresti si n-as avea deloc iubire, as fi intocmai ca o arama sunatoare si ca un chimval (*instrument muzical folosit in vechime, compus din doua talere de arama care erau lovite unul de altul; acesta mai era cunoscut si sub numele de talgere (n.n.)*) zanganitor. Si chiar daca asa avea darul proorociei si as cunoaste toate tainele acestei lumi si toata stiinta, chiar de as avea toata credinta, astfel incat sa pot sa mut si muntii din loc fara a avea deloc iubire, n-as fi prin aceasta nimic.

Iubirea este intotdeauna mult rabdatoare; ea este mereu plina de bunatate; iubirea nu pizmuieste niciodata; iubirea nu se lauda, nu se umfla de mandrie; nu este suspicioasa; nu se poarta niciodata necuviincios, nu cauta folosul sau (deoarece iubirea trezeste intotdeauna devotamentul si abnegatia - n.n.); ea nu se manie; nu se gandeste la rau; nu se bucura de nelegiuire, ci se bucura fara incetare de adevar, de bine si de ceea ce este frumos; ea acopera (imbratiseaza) totul, crede tot ceea ce este bun, nadajduieste mereu, suporta totul cu umilinta (smerenie).

Iubirea este, in vesnicie, ceva tainic si dumnezeiesc si tocmai de aceea ea nu va pieri niciodata. Proorocirile se vor sfarsi, limbile probabil ca se vor opri, cunoasterea se va incheia, dar iubirea va ramane mereu aceeasi, fara incetare. Caci, daca acum cunoastem toate cate sunt in parte si proorocim in parte, atunci cand , cu ajutorul iubirii, vom ajunge la desavarsire, acest „in parte” se va sfarsi (pentru ca atunci vom deveni UNA cu TOTUL, cel misterios al lui DUMNEZEU - n.n.).

Cand eram copil, vorbeam asa cum trebuie sa vorbeasca un copil, simteam asa cum trebuie sa simta un copil, gandeam asa cum gandeste un copil; atunci cand m-am facut om mare, m-am lepadat (m-am detasat – n.n.) de tot ceea ce era in mine copilaresc. Acum (datorita ignorantei noastre – n.n.)vedem totul intocmai ca intr-o oglinda, intr-un mod aburit si intunecos; dar atunci (in momentul in care vom fi cu adevarat uniti cu Dumnezeu – n.n.) cand vom cunoaste adevarul, vom putea vedea totul fata in fata. Acum eu stiu ca-mi este cu putinta sa cunosc in parte; dar atunci cand voi fi desavarsit, voi putea cunoaste totul pe deplin, intocmai asa cum am fost eu cunoscut pe deplin in vesnicie (de DUMNEZEU – n.n.). acum pentru mine raman doar aceste trei: credinta in DUMNEZEU, nadejdea (speranta) si iubirea; dar pentru mine cea mai mare dintre ele este si va ramane intotdeauna IUBIREA. ”

(Pavel – Corinteni, 13)